

Υπόθεση C-135/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

20 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Ιανουαρίου 2024

Προσφεύγουσα:

John Cockerill SA

Καθού:

État belge

Tribunal de première
instance de Liège (πρωτοδικείο Λιέγης)
– Τμήμα Λιέγης

Απόφαση

επί αστικών διαφορών

Τμήμα δημοσιονομικών υποθέσεων

Διάδικοι:

JOHN COCKERILL SA, [παραλειπόμενα]

Προσφεύγουσα [παραλειπόμενα],

κατά:

ΤΟ ΒΕΛΓΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ [παραλειπόμενα]

Καθού [παραλειπόμενα]

I. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

[παραλειπόμενα]

[δικονομικά ζητήματα]

Το δικαστήριο, αφού άκουσε τους μετέχοντες στη διαδικασία [παραλειπόμενα] κατά τη συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 2023 [παραλειπόμενα].

II. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

1.

Η προσφυγή αφορά την ακόλουθη οφειλή:

Φορολογική περίοδος	Κωδικός πράξης επιβολής της φορολογικής οφειλής	Είδος φόρου	Ημερομηνία προσδιορισμού φορολογικής οφειλής
2020	815319915	Φόρος εταιριών	1/2/2021

2.

Η προσφεύγουσα (στο εξής: John Cockerill) είναι εταιρία με έδρα το Βέλγιο και υπόκειται σε φόρο εταιριών στο Βέλγιο.

3.

Για το φορολογικό έτος 2020 φορολογήθηκε με βάση τα στοιχεία που περιείχε η δήλωσή της.

4.

Στις 20 Απριλίου 2021 άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της πράξης επιβολής φορολογικής οφειλής που εκδόθηκε εις βάρος της με την εν λόγω βάση.

Η John Cockerill φρονεί ότι η μη χορήγηση σε αυτή της δυνατότητας έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 207, όγδοο εδάφιο, του βελγικού κώδικα φορολογίας εισοδήματος (Code des Impôts sur les Revenus· στο εξής: CIR 92), όπως

εφαρμόζεται για το επίμαχο οικονομικό έτος, του συνολικού «ήδη φορολογηθέντος εισοδήματος» («οριστικώς φορολογηθέντος εισοδήματος» στο εξής: ΟΦΕ) της εταιρίας για το τρέχον έτος από ενδοομιλική μεταφορά από την οποία είχε ωφεληθεί, μεταφορά η οποία, κατά την ίδια, πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 205/5 CIR 92 και είχε αποτελέσει επίσης αντικείμενο ad hoc συμφωνίας όπως προβλέπεται στο βασιλικό διάταγμα εφαρμογής του CIR 92, συνιστά παράβαση της οδηγίας 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, η οποία, εντούτοις, είναι δεσμευτική για τον Βέλγο νομοθέτη.

5.

Πιο συγκεκριμένα, κατά τη χρήση 2019, η John Cockerill έλαβε μερίσματα συνολικού ποσού 102 786 997,32 ευρώ.

[παραλειπόμενα]

Η John Cockerill εκτιμά ότι τα μερίσματα ύψους 96 302 105,00 ευρώ, πληρούν, στην περίπτωση της, τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο καθεστώς του οριστικώς φορολογηθέντος εισοδήματος (ΟΦΕ) σύμφωνα με τα άρθρα 202 και 203 CIR 92.

6.

Επιπλέον, κατά το ίδιο έτος, η John Cockerill επωφελήθηκε από ενδοομιλική μεταφορά ποσού 43 697 824,53 ευρώ (στο εξής: μεταφορά).

Η εν λόγω μεταφορά πραγματοποιήθηκε από [παραλειπόμενα] [3] εταιρίες [με έδρα το Βέλγιο]. [παραλειπόμενα]

7.

Η John Cockerill εκτιμά ότι η εν λόγω μεταφορά πληροί όλες τις προϋποθέσεις [παραλειπόμενα] [ώστε να εμπίπτει στο φορολογικό καθεστώς για τις ενδοομιλικές μεταφορές].

Το ποσό της μεταφοράς αυτής προστέθηκε στη φορολογητέα βάση της John Cockerill για το επίδικο οικονομικό έτος. Ωστόσο, η John Cockerill δεν μπόρεσε να εκπέσει από την εν λόγω φορολογητέα βάση το ΟΦΕ για το τρέχον έτος.

8.

Η John Cockerill φρονεί ότι αυτή η κατάσταση κατά την οποία υποχρεώνεται, μολονότι δεν έχει εισπράξει μερίσματα, να καταβάλει φόρο εταιριών, αντίκειται στην οδηγία [περί μητρικών και θυγατρικών εταιριών] [παραλειπόμενα].

9.

Η John Cockerill υπέβαλε καταγγελία στις 20 Απριλίου 2021 με την οποία αμφισβήτησε αυτήν την κατάσταση. Επί της καταγγελίας αυτής εκδόθηκε απορριπτική απόφαση στις 16 Σεπτεμβρίου 2022. Ως εκ τούτου, η John Cockerill άσκησε την υπό κρίση προσφυγή [παραλειπόμενα] στις 5 Δεκεμβρίου 2022.

III. ΑΙΤΗΜΑΤΑ

10.

Η John Cockerill ζητεί, πρωτίστως, φορολογική ελάφρυνση όσον αφορά την επίδικη οφειλή καθόσον δεν ήταν σε θέση να εκπέσει το ΟΦΕ του τρέχοντος έτους από τη μεταφορά, κατά παράβαση της οδηγίας.

Επικουρικώς, η John Cockerill ζητεί να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο [παραλειπόμενα], κατά περίπτωση, ως εξής:

«Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ, σε συνδυασμό με άλλες πηγές του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία i) θεσπίζει καθεστώς φορολογικής ενοποίησης που επιτρέπει σε ομίλους εταιριών να μεταφέρουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το σύνολο ή μέρος των φορολογητέων κερδών που πραγματοποιήθηκαν από ορισμένες θυγατρικές σε άλλες θυγατρικές που υπέστησαν ζημίες κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους (ενδοομιλική μεταφορά), αλλά, ii) αποκλείει από το εν λόγω πλεονέκτημα εταιρίες που έχουν υποστεί ζημίες, μέχρι το ποσό των εισπραχθέντων μερισμάτων που πληρούν τις προϋποθέσεις φοροαπαλλαγής με βάση τη νομοθετική ρύθμιση του κράτους μέλους με την οποία ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η οδηγία 2011/96/ΕΕ;»

11.

Το Βελγικό Δημόσιο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή αλλά αβάσιμη και ζητεί να επιβεβαιωθεί η οφειλή της επιχείρησης.

IV. ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

12.

[παραλειπόμενα] Η προσφυγή είναι παραδεκτή [παραλειπόμενα].

V. ΑΝΑΛΥΣΗ

Πρώτος λόγος προσφυγής:

i) Η οδηγία περί μητρικών και θυγατρικών εταιριών

13.

Το άρθρο 4 της οδηγίας προβλέπει ότι «Όταν η μητρική εταιρεία [...] δυνάμει της σύνδεσης της μητρικής εταιρείας με τη θυγατρική της, λαμβάνει κέρδη διανεμόμενα για λόγους άλλους από την εκκαθάριση της θυγατρικής εταιρείας, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η μητρική εταιρεία [...] [δεν φορολογεί] τα κέρδη αυτά».

Ως εκ τούτου, η οδηγία προβλέπει απαλλαγή για τα μερίσματα που καταβάλλονται από θυγατρική εταιρία στη μητρική της εταιρία, εφόσον τηρούνται οι επιβαλλόμενες από την οδηγία προϋποθέσεις.

14.

Σχετικά με το άμεσο αποτέλεσμα της οδηγίας, το Δικαστήριο [παραλείπόμενα] έχει ήδη διευκρινίσει, όσον αφορά το άρθρο 4 της οδηγίας 90/435:

«61. Συναφώς, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ευχέρεια την οποία παρέχει μια οδηγία στα κράτη μέλη να επιλέξουν μεταξύ πλειόνων δυνατών μέσων για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού δεν αποκλείει τη δυνατότητα των ιδιωτών να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τα δικαιώματα το περιεχόμενο των οποίων μπορεί να καθοριστεί με επαρκή ακρίβεια βάσει αποκλειστικά και μόνον των διατάξεων της οδηγίας (βλ., μεταξύ άλλων, προμνησθείσα απόφαση *Francovich* κ.λπ., σκέψη 17, και απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, C-226/07, *Flughafen Köln/Bonn*, [Συλλογή 2008, σ. I-5999, σκέψη 30])¹».

15.

Η οδηγία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη του Βελγίου με βάση τη μέθοδο συνυπολογισμού-έκπτωσης (άρθρα 202 επ. CIR 92). Η μέθοδος αυτή προβλέπει, συνοπτικά, ότι τα μερίσματα που διανέμει η θυγατρική συνυπολογίζονται πρώτα στη φορολογητέα βάση της μητρικής εταιρίας και στη συνέχεια εκπίπτουν από τη βάση αυτή, εφόσον πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις. Εάν το ΟΦΕ είναι υψηλότερο από τη φορολογητέα βάση της εταιρίας, τα πλεονάσματα του ΟΦΕ μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενες οικονομικές χρήσεις (άρθρο 205, παράγραφος 3, CIR 92).

ii) Το βελγικό καθεστώς ενδοομιλικής μεταφοράς

16.

[παραλείπόμενα]² [παραλείπόμενα] Το καθεστώς ενδοομιλικής μεταφοράς [ως αυτό είχε κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης³,] τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2019 [παραλείπόμενα].

¹ Απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2009, *Cobelfret* (C-138/07, EU:C:2009:82).

² [παραλείπόμενα]

³ *Moniteur belge* της 10ης Αυγούστου 2018, σ 62656.

Το καθεστώς ενδοομιλικής μεταφοράς επιτρέπει στις βελγικές δικαιούχους εταιρίες, υπό ορισμένες πολύ αυστηρές προϋποθέσεις, να μεταφέρουν το σύνολο ή μέρος των κερδών τους σε εταιρίες του ίδιου ομίλου που ενδέχεται να έχουν υποστεί ζημιές κατά την ίδια φορολογική περίοδο.

Για την εταιρία που πραγματοποιεί τη μεταφορά, το μεταφερόμενο ποσό μπορεί να εκπέσει από τη φορολογία των εταιριών (άρθρο 205/5 CIR 92).

Για την εταιρία που επωφελείται από τη μεταφορά, το μεταφερόμενο ποσό προστίθεται στη φορολογητέα βάση. Οι ζημιές του τρέχοντος έτους μπορούν να ληφθούν υπόψη για τη μείωση της φορολογητέας βάσης.

iii) Το καθεστώς ΟΦΕ και η βελγική μερική φορολογική ενοποίηση

17.

Δυνάμει του [άρθρου 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών] [παραλειπόμενα], το ΟΦΕ του τρέχοντος έτους δεν μπορεί να καταλογιστεί επί του εισπραχθέντος ποσού της ενδοομιλικής μεταφοράς [παραλειπόμενα].

Πράγματι, [παραλειπόμενα] [η διάταξη αυτή] όριζε ότι «καμία από τις μειώσεις που προβλέπονται στα άρθρα [202 και 203 του CIR] δεν μπορεί να εφαρμοστεί επί του ποσού της ενδοομιλικής μεταφοράς που μνημονεύεται στο άρθρο 185, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, το οποίο περιλαμβάνεται στη φορολογητέα βάση».

Η εν λόγω απαγόρευση προβλέπεται πλέον στο άρθρο 206/3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, όγδοη περίπτωση, CIR 92.

Επειδή, κατά το άρθρο 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92, δεν είναι δυνατή η έκπτωση (του ΟΦΕ) επί του ποσού της ενδοομιλικής μεταφοράς, ως εκ τούτου, το ποσό αυτό συνιστά την «κατώτατη βάση επιβολής φόρου».

Συγκεκριμένα, η John Cockerill επισημαίνει ότι η φορολογητέα βάση της για το φορολογικό έτος 2020 ανέρχεται σε 44 142 423,75 ευρώ [παραλειπόμενα], δηλαδή ποσό ίσο με τη μεταφορά, προσαυξημένο κατά ποσό που αντιστοιχεί [σε μέρος των] εξόδων αυτοκινήτου [παραλειπόμενα] (444 599,22 ευρώ), επί [του οποίου] εφαρμόζεται επίσης όριο για την έκπτωση του ΟΦΕ (άρθρο 207, έβδομο εδάφιο, CIR, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών).

Ο φόρος εταιριών που οφείλεται επί του ποσού αυτού ανέρχεται σε 13 057 328,95 ευρώ.

Αν η John Cockerill δεν είχε λάβει κανένα μέρος κατά τη διάρκεια του επίδικου οικονομικού έτους, η αντίστοιχη φορολογητέα βάση θα ήταν αρνητική (δηλαδή -4 854 452,59 ευρώ). Συνεπώς, η εταιρία δεν θα όφειλε φόρο για το επίδικο οικονομικό έτος.

iv) Σύνοψη των θέσεων των μετεχόντων στη διαδικασία

18.

Η John Cockerill σημειώνει ότι το καθεστώς ενδοομιλικής μεταφοράς που προβλέπεται από το βελγικό δίκαιο δεν επιτρέπει την έκπτωση του ΟΦΕ για το τρέχον έτος από το ληφθέν ποσό της ενδοομιλικής μεταφοράς. Η John Cockerill διαπιστώνει, επομένως, ότι δεν απολαμβάνει «φορολογικού πλεονεκτήματος». Ως εκ τούτου, εκτιμά ότι υπόκειται σε διαφορετική μεταχείριση, αντίθετη με την οδηγία, λαμβανομένης υπόψη της σύγκρισης μεταξύ δύο εταιριών, ήτοι, αφενός μιας εταιρίας εισπράττουσας μερίσματα που απαλλάσσονται από τον φόρο με βάση την οδηγία, αφετέρου, άλλης εταιρίας μη εισπράττουσας μερίσματα (μολονότι αμφοτέρως επωφελούνται από την ίδια ενδοομιλική μεταφορά).

Η John Cockerill εκτιμά, επίσης, ότι η μη χορήγηση φορολογικού πλεονεκτήματος που προβλέπεται από το βελγικό εθνικό δίκαιο για εταιρία που εισπράττει απαλλασσόμενα από τον φόρο μερίσματα ισοδυναμεί με φορολόγηση των μερισμάτων κατά παράβαση της οδηγίας.

Τέλος, κατά την John Cockerill, το γεγονός και μόνον ότι το ΟΦΕ που δεν ήταν δυνατό να καταλογιστεί επί του εισπραχθέντος ποσού ενδοομιλικής μεταφοράς μπορεί να μεταφερθεί δεν αρκεί ώστε να αντισταθμίσει την αντίθεση του επίμαχου καθεστώτος με την οδηγία. Η φορολόγηση των μερισμάτων και στη συνέχεια η χορήγηση έκπτωσης που μπορεί να μεταφερθεί σε επόμενες οικονομικές χρήσεις δεν ισοδυναμεί με καθαρή και απλή απαλλαγή αυτών των μερισμάτων από τον φόρο. Περαιτέρω, κατά την εταιρία, η απαγόρευση έκπτωσης του ΟΦΕ για το τρέχον έτος επί του εισπραχθέντος ποσού ενδοομιλικής μεταφοράς δεν συνιστά διάταξη για την καταπολέμηση των καταχρήσεων και της απάτης.

19.

Από την πλευρά του, το Βελγικό Δημόσιο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς, τα μερίσματα ΟΦΕ που δεν είναι δυνατό να εκπέσουν βάσει του άρθρου 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92 μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενες οικονομικές χρήσεις.

Το Βελγικό Δημόσιο υπενθυμίζει επίσης, στη συνέχεια, ότι η οδηγία περί μητρικών και θυγατρικών εταιριών «δεν εμποδίζει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων ή διατάξεων διεθνών συμβάσεων που είναι αναγκαίες για να αποφεύγονται φορολογικές απάτες και καταχρήσεις» (άρθρο 1 [παράγραφος 2], της οδηγίας).

Επομένως, σύμφωνα με το Βελγικό Δημόσιο, εφόσον κατόπιν της κατάργησης της τρίτης παραγράφου του άρθρου 205/5 CIR 92, δεν απαγορεύεται πλέον στις εταιρίες που είναι συμβαλλόμενα μέρη ενδοομιλικής συμφωνίας να μεταφέρουν ποσό μεγαλύτερο από εκείνο που απαιτείται για την αποζημίωση της ζημίας της εταιρίας που το εισπράττει, το εν λόγω μεγαλύτερο σε σχέση με τη ζημία

μεταφερόμενο ποσό θα αντισταθμίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92.

Κατά το Βελγικό Δημόσιο, η τελευταία αυτή διάταξη περιορίζει, ως εκ τούτου, το συμφέρον σε τυχόν μεταφερόμενα ποσά υπερβαίνοντα τη φορολογική ζημία της εταιρίας που τα εισπράττει. Ως εκ τούτου, η αρχική βούληση του νομοθέτη να περιορίσει τις εν λόγω ενδοομιλικές μεταφορές παραμένει αμετάβλητη.

Δεδομένου του σκοπού του καθεστώτος ενδοομιλικής μεταφοράς, ο οποίος είναι η διασφάλιση δίκαιης αντιστάθμισης μεταξύ των κερδών και των ζημιών ενός ομίλου εταιριών, η διάταξη που περιέχεται στο άρθρο 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92 συνιστά «περιοριστική» διάταξη η οποία αποσκοπεί να ανακόψει τυχόν επιδιωκόμενη κατάχρηση του καθεστώτος ενδοομιλικής μεταφοράς, αντισταθμίζει τυχόν πλεονεκτήματα που προκύπτουν από ενδοομιλική μεταφορά πολύ μεγάλου ποσού και επιχειρεί να αποτρέψει τη στρέβλωση των συνθηκών ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς.

Τέλος, το Βελγικό Δημόσιο αφενός, τονίζει τον προαιρετικό και ελεύθερο χαρακτήρα του ενδοομιλικού καθεστώτος και, αφετέρου, προβαίνει σε παραλληλισμό με το καθεστώς των ασύνηθων και χαριστικών πλεονεκτημάτων. Κατά το Βελγικό Δημόσιο, η εφαρμογή του άρθρου 207, όγδοο εδάφιο, CIR 92 συνδέεται άρρηκτα με το καθεστώς ενδοομιλικής μεταφοράς.

Ανάλυση εκ μέρους του πρωτοδικείου

20.

Το πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το Δικαστήριο [παραλειπόμενα] έχει ήδη καθιερώσει το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας περί μητρικών και θυγατρικών εταιριών⁴.

21.

Επιπλέον, διάφορες αποφάσεις του Δικαστηρίου [παραλειπόμενα^{5 6}] αφορούν παρόμοια ζητήματα και, ειδικότερα, η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019⁷, η οποία υπενθυμίζει ότι η οδηγία:

⁴ Το άμεσο αυτό αποτέλεσμα επισημαίνεται ιδίως σε εκ των προτέρων απόφαση αριθ. 2019.0935 της 19ης Νοεμβρίου 2019.

⁵ ΔΕΕ, απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2009, C-138/07, όπου ορίζεται ότι:

«Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι τα μερίσματα που εισπράττει μητρική εταιρία περιλαμβάνονται στη φορολογική βάση της, στη συνέχεια δε εκπίπτουν μέχρι ποσοστού 95 % εφόσον, κατά τη συγκεκριμένη φορολογική περίοδο, απομένει θετικό υπόλοιπο κερδών μετά την αφαίρεση των λοιπών κερδών που απαλλάσσονται από τον φόρο. Το

«[...] [το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435] απαγορεύει στα κράτη μέλη να φορολογούν τη μητρική εταιρία για τα κέρδη τα οποία καταβάλλονται από τη θυγατρική [...] και [η] απαγόρευση αυτή καταλαμβάνει και εθνική ρύθμιση η οποία, παρότι δεν φορολογεί αυτά καθαυτά τα μερίσματα που εισπράττονται από τη μητρική εταιρία, ενδέχεται να έχει ως συνέπεια την έμμεση φορολόγηση της μητρικής εταιρίας για τα μερίσματα αυτά».

Το Βελγικό Δημόσιο εκτιμά, ωστόσο, ότι η εν λόγω νομολογία δεν είναι δυνατό να μεταφερθεί στην εθνική έννομη τάξη, ιδίως, επειδή, υπό το πρίσμα αυτό, η οδηγία προστατεύει μόνο τη μητρική εταιρία που επωφελείται από τα μερίσματα και, σύμφωνα με τη σχετική βελγική νομοθεσία ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, η δικαιούχος φορολογούμενη θυγατρική που εισπράττει το μεταφερθέν ποσό δεν ευνοείται από το καθεστώς.

Το πρωτοδικείο διαπιστώνει, ωστόσο, ότι σε κάθε περίπτωση, εν προκειμένω, κατά την ανάλυση της νομολογίας του Δικαστηρίου [παραλειπόμενα], ανακύπτουν δυσχέρειες στην ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης⁸.

άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435 είναι απαλλαγμένο αιρέσεων και αρκούντως ακριβές ώστε να χωρεί επίκλησή του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων».

⁶ ΔΕΕ, απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2017, C-39/16 (ΕΥ:C:2017:813 1, σκέψη 52):

Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι ο κανόνας της παραγράφου 2 του άρθρου 4 της οδηγίας 90/435 θα καθιστούσε τον κανόνα της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, εάν ο πρώτος ως άνω κανόνας ήθελε θεωρηθεί ότι έχει την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να αντιτάσσονται στην έκπτωση από το φορολογητέο κέρδος μητρικής εταιρίας όλων των βαρών που απορρέουν από τόκους δανείων έως ποσού ίσου προς τα μερίσματα, τα οποία τυγχάνουν φορολογικής απαλλαγής, που εισπράττει λόγω συμμετοχής στο κεφάλαιο θυγατρικής εταιρίας, χωρίς αυτή η δυνατότητα εκπτώσεως να περιορίζεται στα βάρη που απορρέουν από τόκους που συνδέονται με τη χρηματοδότηση τέτοιας συμμετοχής, από την οποία και προκύπτουν αυτά τα μερίσματα. Πράγματι, τέτοια ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να αυξάνουν έμμεσα το φορολογητέο εισόδημα μιας μητρικής εταιρίας και, συνεπώς, θα επηρεαζόταν η φορολογική ουδετερότητα της διανομής των μερισμάτων που καταβάλλει θυγατρική εταιρία εδρεύουσα σε κράτος μέλος στη μητρική της εταιρία, η οποία είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος.

⁷ ΔΕΕ, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, C-389/18 (σκέψη 45): «Επομένως, ο συνδυασμός του καθεστώτος των ΟΦΕ που ισχύει για τα εισπραχθέντα μερίσματα, της σειράς των εκπτώσεων που προβλέπει η εθνική νομοθεσία, καθώς και του χρονικού περιορισμού της δυνατότητας χρήσης της ΕΕΚ, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα η είσπραξη των μερισμάτων να συνεπάγεται για τη μητρική εταιρία την απώλεια άλλου φορολογικού πλεονεκτήματος που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία και, ως εκ τούτου, τη βαρύτερη φορολόγηση της εν λόγω εταιρίας σε σχέση με τη φορολόγηση που θα υφίστατο αν αυτή δεν είχε εισπράξει μερίσματα από την αλλοδαπή θυγατρική της ή αν, όπως αναφέρει το αιτούν δικαστήριο, τα μερίσματα είχαν απλώς εξαιρεθεί από τη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας».

⁸ Βλ. επίσης την απάντηση του Υπουργού Οικονομικών στην κοινοβουλευτική ερώτηση αριθ. 1301 του Peter De Roover της 11ης Ιανουαρίου 2023, διαθέσιμη κυρίως στον ιστότοπο www.fisconetplus.be.

[διατύπωση του προδικαστικού ερωτήματος που περιλαμβάνεται στο διατακτικό]
[παραλείπόμενα]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,

Το πρωτοδικείο, κατόπιν κατ' αντιμωλιάν εξέτασης, αποφαινεται [δικονομικά ζητήματα]

[παραλείπόμενα]

ότι πρέπει να υποβληθούν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ άμεσο αποτέλεσμα και, σε συνδυασμό με άλλες πηγές του δικαίου της Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία:
 - i) θεσπίζει καθεστώς φορολογικής ενοποίησης που επιτρέπει σε ομίλους εταιριών να μεταφέρουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το σύνολο ή μέρος των φορολογητέων κερδών που πραγματοποιήθηκαν από ορισμένες θυγατρικές σε άλλες θυγατρικές που υπέστησαν ζημίες κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους (ενδοομιλική μεταβίβαση), και,
 - ii) αποκλείει από το εν λόγω πλεονέκτημα εταιρίες που έχουν υποστεί ζημίες, μέχρι το ποσό των εισπραχθέντων μερισμάτων που πληρούν τις προϋποθέσεις φοροαπαλλαγής με βάση τη νομοθετική ρύθμιση του κράτους μέλους με την οποία μεταφέρεται στην εθνική έννομη τάξη η οδηγία 2011/96/ΕΕ;
- Εμπίπτει, ενδεχομένως, η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/96/ΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι η οδηγία «δεν εμποδίζει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων ή διατάξεων διεθνών συμβάσεων που είναι αναγκαίες για να αποφεύγονται φορολογικές απάτες και καταχρήσεις;
[παραλείπόμενα]

[δικονομικά ζητήματα και υπογραφές]

[παραλείπόμενα]